

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 280.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114462290368/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

XV Andre viser

167.

<p>[1] Frisk op naar Dieffen gjør sig vreed/ etc.
Siungis som: Jeg gick mig i min Urte-Gaard/ etc.</p>	
<p>[2] 1.
Frisk op naar Dieffvelen gjør sig vred
Da vil jeg Lystig være/
Slet ingen Ting er ha[m] saa leed
Som Fryd i Tuct oc Ære/
2.
Om Verden mig imod end gaar/
Oc er i Dag forborgen/
Saa troer jeg vist at Piben faaer
En anden Liud i Morgen.
3.
Hvad hielper det med Coridon
For Galathe sig harme/
See Mopsos baade skieu oc krum
Soffve i Nisæ Arme.
4.
Oc om det icke regner her/
Saa skeer det andre Steder/
Hvi skulde jeg da tie qver/
Naar sig en anden glæder.
5.
Hin arme Mammons Trælle maa
Med Rigdom sig bemøye/
Maa skee det d[e] nu samle paa
Kand Lycken mig tilføye.</p>	<p>Hvo veed naar Charon raabe vil
Til Baads til Baads saa fage.
7.
Hent ind den allerbeste Viin/
Her Vert lad Flasken fylde/
Skaff derfor Suckerkandi fin/
Jeg skal det vel forskyldde.
8.
Du smucke Dreng siung op lad see
Din Syre[n]-sød[e] Stemme/
Siung om den skønne Galathe
Saa vil jeg Sorgen glemme.
9.
Lader os samptlig pønse paa
Med Sang at Musicere
Vi findes ey hver Aften saa/
Maa skee ret aldrig meere.
10.
Om jeg af Guld en Krone bar/
Oc eyde Slot oc Fæste/
Oc saa der til ey Lystig var/
Da saffned jeg det beste.
11.
En [Cinqvepas] en Galiardt
Hvo den har lært at træde/
Hand lader see sin Viis oc Art/
Vi andre ville qvede.</p>
<p>[3] 6.
Hvo veed naar Clotho klipper til
Oc korter vore Dage/</p>	[4]

12.
[Oc] Beyler du aff Kierlighed/
Se[e] ey til Gods oc Penge/
Men mest til Dyd oc Deylighed/
Med lyst gaar du til Senge:

13.
En eenist Ting er her forgiæt/
Som er en vacker Danne/
Men glemte vi den Skaale slet/
Da maatte vi os skamme.

14.
Hvo sig det store Glas her staar
Fordrister/ mig at loffve/
Den ønsker jeg i Dag et Aar
I Brude-Seng at soffve.

15.
Den mig gjør først til Danne-Mand/
See det er hendis Skaale/
Oc var det end i baren Vand/
Da vilde jeg det taale.

16.
Ach gjerne vild jeg vide hvo
Det dog engang skal bliffve/
Der jeg omsider skal min Tro
Med Haand oc Hierte giffve.

17. [1]
Jeg veed vel een som elsker mig/
Men jeg tør intet tale/
Jeg veed mig vel en Brud saa Rig/
Hun skal det Law betale.

18.
Derfor jeg udi søden Viin
Vil min U-ro begraffve/
Far vel all Sorg oc Pjne min
Du skall din Afskeed halffve.

19.
Frisk op derfor i Kierlighed/
Frisk op i skønne Dyder/
Frisk op i Tuct oc Ærlighed/
Traadtz dem der det fortryder.

168.

[Huad schal Rydtzer nu anfange.]

13] 1.
Huad schal Rydtzer nu anfange
Huad schal nu den arme mand
Huo er den Ham trøste kand,
Som Saa hiertelig er bange
For Sin offvermaade Lut
Hand i nat har sønderbrut,
O du glatte Tøye bache
Hand maa dig derfor vel tache.

2.
O du ulychsalig Stierne
Som Regiered den minut

Der den lut bleff Sønderbrut
Jeg Siger, endog ey gjerne
Att det veret har forsand
Saturni umilde haand
Dend allene var aarsage
Att Hun sich Sin Rest saa fage.

3.
Kommer hid i Tøye drenge
Klager dog vor Rydzers nød
Som Sin lut saa ilde brød,
Kommer Snart ey tøffver lenge

Kommer Stycherne at See Som her ligger Spred i Snee: Raaber alle væ jo dut Offr dend arme Rydztzers Lut.	En <i>Corant</i> at lade klinge Naar at Rydtzer vilde Springe.
4.	5.
O Lut, Lut, du stachels Lut Lut O du arme <i>instrument</i> Hvad er du dog ilde schiendt Men du ligger her saa mut mut Och gir ingen <i>resonantz</i> Du som pleyed før til dantz	Nu far vel Lut, lig i giemme indtil Ploug i Jorden gaar Din begravvels' du da faar Men vi schal dog ey forglemme Naar vi ud paa bachen gaar Att begræde dine Saar Och meen græssit groer i enge vi[] vi giemme dine strenge.

[21]

169.

[Jeg kand ikke tie her.]

[282]	1. Jeg kand ikke tie her, Musæ kiær, Thi det er eders Begjær, At jeg nu skal strax fremføre Frydelig Tale slig Som jeg før hørde.	Men da taler Musæ til mig, Kom vor Ven, Korn hid hen, Det gavne skal dig.
	2. Paa Parnasso er en Lund Meget rund, Hvor jeg gik en liden Stund Og spadsered, ja der hørde Fryde sig, Lystelig De Dandsen røde.	4. Der sad Orpheus paa en Bænk Velbeskienkt, Men Amphion fik en Skenk, Der var Bacchus med Sileno, Juno skiøn, Venus kiøn Med den Cupido.
	3. Der jeg nu saae dette Spil, Stod jeg still', Tænkte her maa høres til;	5. Musæ jeg vil denne gang For Jer Sang Sige oder største Dank, Derpaa dandse en Ballete Lystelig Hver for sig, Hermed Valete.

170.

[*Phaeton-visen.*][1] *Melodie: Broder hvi est du saa mutt etc.*

1.
See den skidne Bonde-giek
Hvor hand rider stolt og kieck
Som hand var af Adel.
Spør du hvj hand er saa gild
See hand har for Fisk og Sild
Kiøbt sig Hest og Sadel.

2.
Acht! du dorlig Bunde Dreng
Bedre var du Paa din Eng
Og Paa Blanken hølge
Nærede dig Nu som før,
Dig ej saadan Ære Bør
Herrestand at følge.

3.
Rigdom tychis være viss
vår dig dog du gjør ei Riss
Til din Egen Rumppe
Hesten kand J beste Trav
Før du tencher slaa dig av
J en skiden Sumppe.

4.
Hør Jeg vil fortelle dig
Hvad der fordum hendte sig
Som *Poëter* Lære
Hvor det gich med *Phaëton*,
Som det holdt for største mon
Soelens Søn at Være.

5.
Een ham breidede til Skam,
At hans Moder havde ham
bundet sligt Paa Erme

Det ej var J Sandhed saa
Hun det havde fundet Paa
Æren at beskierme.

6. [2]
Phaëton fortryder det
Bluis ved den Ære-Plet
Jntet svare kunde,
Lige til sin Moder tår
Som *Clymene* kaldet var,
klager mange Lunde.

7.
Og formaner hende ved,
Ære, tro og Kierlighed
Hun ham vilde sette
kiendetegn ufeilbar
At den Soel saa blank og klar
var hans Fader rette.

8.
Hun gjør høiest Eed derpaa
At det var J Sandhed saa
Beder ham det fritte
Af sin Fader og gaa ført
Visende den Sted og Ort
hvor hand var at hitte.

9.
Phaëton ved tale slig
J sit hierte Glæder sig
Reisen strax begynder
Bruger Foed alt hvad hand kand
Langt hen ud ad Østerland
Sig heel hastig Skynder.

10.
Solens kongelig Pallatz
Staar der bygt J største Statz
høit Paa Stolper Lange
Giort af Jdel Guld saa Rød,
Skinner som den blanke Glød
Og Mon herlig Prange.

11.
Dobbelt dørre vjd og Sterk
konstelig med dreved Werk
Oben stod Paa Wegge
Giort af Sølv et hvid og ren
Af hin skære Elffenbeen
Dørestolper begge -

12.
Porte tolv om Slottet Er
En Drabantia staar ved hver
Med sin *Bartesane*
Jført klæder Rød' og Blaa
Hver sin Maaned Passer Paa
Svinger Tidens Fahne.

13.
Midt udj den kongesall
Sidder Solen med stor Prall
klæd J Purpurkappe
Paa en Stoel og Throne Rår
Jdel af Smaragder klar
Er hver trin og trappe.

14.
Runden om hans trone staar
Fire svenne hvert Et Aar
klæd J kiortler lange
Fremmerst staar hin Unge vaar
Haver Paa sin Gule Haar
Krandz af Roser Mange.

15.
Nøgen staar den Sommer der
Hand af Ax en krone bær,
Høsten Er hans Grande,
Vaad og rød af Drue blod
Winteren Graahærdet stod
Med En rynket Pande.

16. [4]
Phæton forfærdis Slet
Der hand Nu beskuer det
Solen ham strax kiendte
Spører hvad hans Ærend' Er
hvorfor hand var kommen der
Oc hvad hand vil hente.

17.
Phæton det siger fort
Solen straxen legger bort
Straale-kronen varme
Beder hannem til sig Gaa
At hand hannem favne Maa
J sin venlig arme.

18.
Sigende, du Est min Søn,
Vide skal Jeg dig En Bøn
hvad du End vil have
Jeg ved alle Floder Svær
Som J helvede Nedskiær
Du skal faa den Gave.

19.
Hand Da J sin Faders Arm
Beder om hans Gylden karm
hand J den maatt age
Næste Dagen som tilstoed
Meenende hand nok var god
Det sig at Paatage.

<p>20. Soelen det fortryder slet, Rystende med Hovedet Siger: Det alleene Faar at Negtis dig min Søn, Bed dig om en anden Bøn Som dig selv kand tiene.</p>	<p>25. <i>Thetys</i> bær tit Frygt derved At Jeg snart maa falde Ned Naar Jeg mig maa Packe Der behøvis stor Forstand At mand vognen styre kand Ned ad vester Backe.</p>
<p>[5] 21. Alt for stor Er din Begjær Du for Ung og Liden Er Til saa høj en Ære Du Er Under Dødsens Pligt og det Er Udødeligt Som du mon begjære.</p>	<p>26. Herforuden Jdelig Himlene omsvinger sig Med de Cirkler klare Jeg der vandre maa Jmod og Paa hyvlet fæste Foed Med min heste Snare.</p>
<p>22. [Hver kand tykkes højt om sig, Ingen naer dog Ære slig Jblant Guder alle, At maa age i min Karm Som af Jld er heed og varm, Det mon mig tilfalde.]</p>	<p>27. [6] Om du fick Nu din Begjær hvad vil du beskue der? Guders Temple Bolde? Nej! slet Jntet er at see Uden Jdel slemt ukræ Grunne Dyr og Trolde.</p>
<p>23. <i>Jupiter</i> den største Gud kand med Jld og Tordens Skud Skrecheligen fyre Ingen større Er End hand Hand dog aldrig Nyde kand Vognen min at Styre.</p>	<p>28. Tyren med sin horn Leed Løvens Tænder Grum og Vred Faar du der at Skue <i>Scorpionens</i> Arme krum, Jeg for slige trolde Grum Ofte selv maa Gru.</p>
<p>24. Første Vej Er brat og slem Saa Jeg Neppe kommer frem, Steil Er Middags Gange Jeg som der har faret tit Bliver ofte modet-qvit Og om hiertet Bange.</p>	<p>29. Hestene Er ogsaa vild Fnyser, Puster brendend Jld, At du dem kand kiøre Falder dig Umuelig slet Du Er alt for Ung og Lett Mig de Neppe [h]øre.</p>

<p>30. Søn forandre Din Begjær Jeg stor Sorrig for dig bær thi min Vogn at Age Ej en Gave kaldis bør Men Jeg det vel Nevne tør Største Straf og Plage.</p> <p>31. <i>Phaëton</i> alt bliver ved Minder hannem Paa sin Eed Hand den vilde holde Og ham Lade vognen faa Soelen overlade Maa Karmen J hans volde.</p> <p>[7] 32. Leder ham til vognen bort Som af Puren Guld var Giort <i>Chrysolither</i> Steene Og <i>Demanter</i> udj Rad Runden om de hvyle sad Glimrende og reene.</p> <p>33. <i>Phaëton</i> forbauset staar, Morgenrøden da fremgaar Midlertid Paa bane Stjernene Gaa hiem fra Vagt Natten Lister sig saa sagt Med sin Sorte Fahne.</p> <p>34. Soelen bød de Timer snart Atting fort at giøre klart De strax forespendte hestene J hast og Jil Snare, Raske, kaad' og hvjl' Jld af dennem brendte.</p>	<p>35. Soelen salver midlertid <i>Phaëton</i> med største Fjld At hand skulle taale Denne Hidsighed og Glands Sette saa Paa ham En krands Giort af Gylden Straale.</p> <p>36. Der alting var ferdig Giort Tiden var at age fort Natten monne rømme <i>Phaëton</i> af Glæde varm Triner til sin Faders karm Tager fat den Tømme.</p> <p>37. Tackende sin Fader fast Tager hand af Sted med hast Faderen heel Bange Signer vejen for sin Søn Setter saa J Lychens Skjøn Hvor det ham Maa Gange.</p> <p>38. <i>Pyrois, Eous</i> med <i>Eton, Phlegon</i> far' af Sted Tager till at flue Jld med Føderne de slaar Jld af deris Næser Gaar Lufften staar J Lue.</p> <p>39. Lychen J Begyndelsen Holder sig som beste Wen See til hendis Ende hun Er Nøgen, slibrig, Glat Paa Et Hyvl med vinger sat hver maa det bekiende.</p>	[8]
---	--	-----

<p>40. Lad det ej forundre dig Om End en Ugudelig Grønniss som En Palme Rosen som J Dag staa blanck kand J Morgen orme-kranck Vissne slet og falme.</p> <p>41. Mange Naar vel Solens karm Sig til største Sorg og harm Enddog J det første Lychen Synis Noget God Spiller hun dog snart Jmod Med Ulyche største.</p> <p>9] 42. <i>Phæton</i> beklage Maa At det gick ham Ligesaa Først var her det beste Alt Jo Lengere hand kom Alt Jo meere Gal og Grum Blev de Løbske heste.</p> <p>43. Som naar Skibet bliver Løst der af Tynge Ej har Trøst blandt de bølger gromme Agter Jngen Styremand Seiler selv Den vilde Strand Sig til Liden Fromme.</p> <p>44. Saa der de fornumme det At den vogn var dem: saa Let Monne de forlade vejen og foer Langt herom hvor den Søel før aldrig kom Giorde største Skade.</p>	<p>45. Slangen som ved Norder Poel Aldrig før saa Nogen Soel Tog da til at Sveede Aldrig Jndtil denne Dag havde hand haft saadan Plag Af saa Megen heede.</p> <p>46. Ja <i>Bootes</i> Lad og seen brugte da to raske been, hvad gjør Jche Nøden? Biørnen bad og ynskte snar At hand J sin kule var, Var ham dog forbøden.</p> <p>47. Jordens Bierge Skov og Plan Af den heede stichis an, Floderne borttørres Mange steder heele Land Staa tillige udj Brand Og J Grund forstørris.</p> <p>48. Alting brender som En halm Lufften fuld af Røg [og] qvalm Seer ud meget Jlde <i>Phæton</i> fortryder saa At hand tog sig deute Paa Men det var forsilde.</p> <p>49. Der Nu <i>Jupiter</i> forstaar hvad for Nød Paa Færde vaar Fatter hand J Sinde Regn at give derimod Men fortørret var hver Floed Regn var ej at finde.</p>	[10]
---	---	------

50.
 Hvorfor hand J hast og J!
 Skyder med treslindet Pj!
Phæton til Døde
 Hand da Miste Lif og karm
 O! hvad faldt hand Meget arm
 Fra Guldvognen røde.

51.
 Sec her hvor kand store Fald
 Følge Paa de store kald
 Hovmod saadant volder
 Lychelig Er dog den Mand
 Som udj en Nedrig Stand
 Sig forsigtig holder.

[11] 52.
 Derfor ô du ringe Mand
 bliv J din Lychsalig Stand
 Lad En anden ride
 Vjd at den der aldrig reed
 Aldrig faldt fra hesten Ned
 Sig til Sorg og Qvide.

53.
 Og af *Jaro* det Lær
 Som fløj Solen alt for Nær
 vild' ej Jorden følge
 Vingerne blev smelted af
 og hans hovmod fand sin Graf
 J den Blancke Bølge.

54.
 Bonden Nærer sig med Fred
 har en god Samvittighed
 og kand sicker slumme
 ham Ej vecker Sverd og Stang
 Krigsblæst og Trompette klang
 Skiøtter Ej den Tromme.

55.
 Rytteren med Frost og Sult
 Lever Daglig J *Tumult*
 Udstaar Megen Møde
 Naar hand rider allerbest
 Mister baade Liv og hest
 Ligger blandt de Døde.

56.
 Den J Gaar med Edelsteen
 Kæden af det Guld saa reen
 Mon om halsen bære
 har J Dag for kæden sin
 Strichen af det hamp saa fjn,
 Sligt er verdens Ære.

57.
 Største Storm og værste Skier
 J de Store vande Er
 Bølgen gaar fra Bunde
 Den Er klogest tyckes Mig
 Som de Becke sagtelig
 Følger blandt de Lunde.

58.
 Eegen feldis offte Ned
 Jordbær Riser staar J Fred
 J de grønne Dale
 Tier har *Diane* Børn
 Skut den allerstørste Ørn
 End den mindste Svale.

59.
 Wilt du Nu Ej Lyde Mig
 Sec J Morgen reises dig
 Tvende Støtter Skiønne
 Og till ydermeere Pragt
 Bliver Bielken derpaa lagt
 Saa mon verden Lønne.

[11]